

Ög 117. Slaka kyrka.

Litteratur: G. M. Nordmark, Slaka socken, i: Sveriges bebyggelse, Östergötlands län I (1946), s. 553.

Äldre avbildning: E. Brenner, Teckning i Runstenar i Östergötland och Småland och Westergötland, aftecknade 1670, KB Fl 4c (se häradsinledningen).

Ög 118. Slaka kyrkogård.

Pl. 69.

Litteratur: N1945. C. F. Nordenskiöld, Brev till L. C. Wiede, ^{25/9} 1872 (i H. Hildebrands brevarkiv ATA); Anton Ridderstad, Östergötlands historia I (1914), s. 96; G. M. Nordmark, Slaka socken, i: Sveriges bebyggelse, Östergötlands län I (1946), s. 553.

Äldre avbildningar: E. Brenner, Teckning i Runstenar i Östergötland och Småland och Westergötland, aftecknade 1670, KB Fl 4c (se häradsinledningen); E. Brate, Foto (ATA); A. Ridderstad, Foto (a.a.).

Stenen står nära södra kyrkogårdsmuren, och då redan Peringskiöld anger dess plats vara i »Slaka Bogårdsmur, Suder innantill», en plats där även Säve och Nordenskiöld funno den, får man antaga, att den vid bogårdsmurens intäckande med jord under årtiondet efter 1800-talets mitt, endast utflyttats något från sin gamla plats och rests i kanten av jordmanteln, inåt kyrkogården till.³⁵ Broocmans lokalbeteckning för stenen år 1760: »på Bosgårds nu Lambohofs backe» har ovan behandlats.

Stenens runor äro genomgående svåra att iakttaga, då ytan är grovt kristallinsk, och de förefalla att ha varit ojämnt huggna; ibland stå de nu blott antydde av svaga knackningsspår. Dock torde läsningen vara säker, vad slingornas runor beträffar, men då Brate läser ordet **sin** i korsarmen, är jag ej i stånd att följa honom. Jag studerade stenen två kvällar i snett bstrykande västerljus utan att kunna iakttaga dessa runor — Säve vill här istället läsa **br**, något som antyder, hur svagt grundad denna läsning är. På sin bild har också Brate ej medtagit detta **sin** (men väl i transkriptionen).

Brate låter korsets högra nedre armlinje nå ända ned till fotslingan. Här skymtar nog något, som med god vilja kan tas för en linje, men ännu tydligare är det tvärstreck, som ger korsarmen en naturlig avslutning, som å min ifyllning av stenen.

Inskrift:

(.)³⁶ **kunar · auk · emikr · restu · sten · þana · eftir · faþur · sin · bersen · auk · utar : brupur ·**

»Gunnar och Hemming reste denna sten efter (Bergsven?), sin fader, och Ottar, (sin) broder.»

Plansch 69a. Ög 118. Slaka kyrkogård. Foto Nordén 1945. [Jansson skriver 1947: Helt retuscherad.]

³⁵ Stenen restes 1872 genom Arthur Hazelius försorg, se Nordenskiölds brev till Wiede (i H. Hildebrands brevsamling, ATA).

³⁶ Wessén skriver ett frågetecken i marginalen.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-23